

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

46^e jaargang • nr. 80 • VOORJAAR 2020

Komt, knielen wij voor Jezus samen met vrolijk uitzicht op ons lot!
Het is volbracht, volbracht, ja, amen, het is voor ons volbracht bij God.
Het grote werk, dat Hij aanvaardde, al d' eeuwen door met smart verwacht, dat is volbracht: juich hemel, aarde, juicht zondaars, 't is voor u volbracht!

Gij, Jezus, hebt de last gedragen, die zond' en schuld te dragen gaf.
God zag Uw werk met welbehagen en wendt van ons Zijn straffen af.
Wij schuldig, door God uitgedreven, wij bleven ver van Eden staan, maar 't kruis werd ons de boom van 't leven;
dien wees de Vader Zelf ons aan.

Wij willen need'rig Gode leven,
U volgen, waar Gij ons geleidt,
ons U geheel ten offer geven met nooit volbrachte dankbaarheid.
Getrouwe Leidsman, sla ons gade,
Voleinder, laat door Uwe kracht het heerlijk werk van Gods genade in ons ook eenmaal zijn volbracht!

GEZANG 52, VERZEN 1, 2 EN 4

Op de achterzijde van deze uitgave een foto van het exterieur van wat men noemde de apostelkapel. De apostelkapel bestond (naast de kapel zelf) uit twee vleugels waarvan een met een orgel. Aan de andere kant de sacristie met nog een kleinere ruimte en de Councilroom. De Councilroom is de achtkantige uitbouw aan de linkerkant van de foto. Er stond een grote ronde tafel waaraan de apostelen plaats konden nemen. Zij konden hier overleg plegen met dienaren uit andere christelijke richtingen. Ook was er in de kapel een bibliotheek (in oude documenten noemt men dit een boekerij). De kapel zelf is afgebouwd in 1840, dus meer dan 10 jaar nadat de Albury Conferences werden gehouden. Apostel J.B. Cardale wijdde deze ruimte in het jaar van oplevering. De Councilroom was overigens al eerder afgebouwd en in gebruik genomen. De Albury Conferences, waarover in de vorige uitgave iets is geschreven, werden in een ander gebouw op Albury Park gehouden.

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'
Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE
Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN
worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen met toestemming, ongewijzigd en met bronvermelding.

REDACTIE
R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE
J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT
Vanderperk Groep
Groot-Ambers

ISSN 1568 - 3419

Bemoediging

J.L.M. Straetemans

'Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt' (Lc.21:28). Uit de coronacrisis blijkt duidelijk dat wij nog leven in de gebrokenheid van de schepping. Aan het in vervulling gaan van de door Christus in de Bijbel (o.a. Matteüs 24, Markus 13 en 2 Timotheüs 3) genoemde tekenen van de tijd: oorlogen, hongersnoden, natuurrampen, mensen gericht op eigenbelang, liefhebbers van/voor zichzelf) zien wij dat de Bruidegom, Jezus Christus, spoedig komt. Het zijn grote, scherp omlinjende en duidelijke tekenen van de tijd. Vroeger spraken wij er met elkaar over, nu zien wij ze voor onze ogen in vervulling gaan. In alles zien en horen wij de naderende voetstappen van de Bruidegom Jezus Christus. Het gaat erom die voorgestelde hoop vast te houden. Vasthouden aan de zekerheid dat Jezus komt. Deze hoop, deze persoonlijke geloofsverwachting wordt gesymboliseerd door een anker (Hbr.6:18-19): '...wij, die (tot Hem de) toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt. Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het

voorhangsel...'. Een anker ligt 'vast' op de zeebodem. Zo is ook onze hoop gevestigd op de onwrikbare grond, namelijk Jezus Christus. Een anker houdt een schip op een veilige en vaste plaats bij wind en golven. Door de hoop worden ook wij beschermd in tijden van moeite, onrust en strijd als zee en watergolven groot geluid geven.

Juda, wat er ook gebeurt, hoe erg het ook is, de Heer weet het. Het gaat erom die voorgestelde hoop vast te houden; vasthouden aan de Heer Jezus in de zekerheid dat Hij spoedig komt. Het zijn bewogen en onrustige tijden. Voor velen van ons zijn de dagen soms donker en zéker met betrekking tot het coronavirus soms zorgelijk en angstig. Nooit mogen we denken dat de Vader ons zou kunnen of willen vergeten, in voor- of tegenspoed. In het diepste lijden, de grootste moeite, pijn of verdriet mogen wij ons in de handen weten van onze barmhartige Vader; wij kennen Hem die het gebed van Zijn kinderen hoort en verhoort. Vóór we ook maar vragen weet de Heer immers wat we van node hebben: '...uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt' (Mt.6:8b); 'Want uw hemelse

Vader weet, dat gij dit alles behoeft' Mt.6:32) en 'Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u' (1Pt.5:7). Onze toevlucht is het vast te houden aan de hoop op wat voor ons in het verschiep ligt om als een

prachtig getooide bruid de Heer tegemoet te gaan: Jezus zien en eenmaal Zijn rijk van gerechtigheid voor alle mensen. Houdt die hoop levend door Zijn Woord te lezen en gebed. Weet dat uw verlossing nabij is. •

Actie 'Red een kind'

Financieel overzicht over het jaar 2019

ONTVANGSTEN

Saldo per 01-01-2019	€	468,52
Vaste maandelijkse	-	1064,82
Giften in 2019		
Individuele giften	-	850,00
	€	2383,34

UITGAVEN

Red een Kind, Zwolle	€	1378,00
SNS Bank, Utrecht		
bankkosten	-	23,10
Gift terugbetaald	-	7,50
Saldo per 31-12-2019	-	974,74
	€	2383,34

Hierbij informatie voor sponsors en belangstellenden inzake 'Red een kind'. Het jaar 2019 is weer ten einde. Om deze reden ontvangt u hierbij het financieel verslag van de actie 'Red een Kind'. Op de eerste plaats willen wij de sponsors bedanken voor hun bijdrage voor deze actie. Ieder jaar weer opnieuw ontvangen wij berichten van de kinderen waarbij zij hun dankbaarheid tonen. Door onze bijdrage is het mogelijk dat zij onderwijs kunnen volgen. Dit is noodzaak om zich in de toekomst verder te kunnen ontwikkelen. Ze zijn de Heer dankbaar dat Hij dit mogelijk maakt. Helaas zijn er nog vele kinderen die, om financiële redenen, niet in de gelegenheid zijn om onderwijs te volgen. Aan onze actie werken enkele leden uit Juda mee. Wij leven in een deel van de wereld waar wij over het algemeen nog kunnen doen wat wij graag willen.

Maar dat is voor zeer veel kinderen in andere landen niet mogelijk.

Toch hebben wij helaas besloten om deze actie te stoppen in 2022 als het laatste door ons gesponsorde kindje zijn (of haar) onderwijs heeft afgerond. Dit heeft als achtergrond de teruglopende inkomsten. Om deze reden hebben de gemeentes in Juda een bijdrage gegeven om aan onze verplichtingen te kunnen voldoen. Wilt u toch nog een bijdrage leveren? Dat kan via een storting op bankrekening NL17SNSB 096.35.50.225 t.n.v. de Hersteld Apostolische Zendingkerk te Utrecht. Wanneer u niet een maandelijks bedrag wilt schenken maar incidenteel iets wilt bijdragen, dan zijn deze bedragen uiteraard ook van harte welkom. Namens de actie 'Red een Kind' alvast dank voor uw medewerking.

A. Hobé

De voetwassing

(Jh.13:1-17)

J.L.M. Straetmans

Zijn wij ervan doordrongen, zijn wij ons er ernstig van bewust, waar wij op Goede Vrijdag en Pasen bij stil staan? Het ontzagwekkende dat ons vanuit de Bijbel voor ogen wordt gesteld: de weg van het diepste lijden, de absolute vernedering die leidt naar en tot het grote verlossingswerk van Jezus aan het kruis. Jezus Christus, de Zoon van God, heeft uit liefde voor ons zondaren het Offer van Zijn leven gebracht aan het kruis: Hij gaf Zichzelf vóór ons en in plaats van ons. Door de hele Bijbel wordt ons deze liefde van de Heer gepredikt en voorgehouden. In de veertigdagentijd is het een goede gewoonte om stil te staan en te knielen bij het kruis van Golgota om deze liefde van God en de zélfovergave van de Zoon van God voor de zonden der wereld en de peilloze diepte van het lijden en sterven van het Lam Gods te overdenken. Het verdient echter niet alleen in de dagen voor Pasen onze aandacht, maar elke dag van ons leven. Dit om ons die liefde te doen beseffen en ons tot wederliefde te bewegen. Niet hoogmoed, ik, of heersen, maar nederigheid, Hij en dienen. Tijdens de laatste dagen van Zijn leven, bij Zijn rondwandeling op deze aarde, sprak Jezus met Zijn

apostelen regelmatig over Zijn aanstaande lijden, sterven en opstanding. O.a. in Lucas (hst.18:31): 'Hij nam de twaalven terzijde en sprak tot hen: Zie, wij gaan op naar Jeruzalem, en al wat door de profeten (o.a. Ps.22; Jes.53) geschreven is, zal aan de Zoon des mensen volbracht worden'. Hoe aards en op zichzelf gericht zij waren, in plaats van op Jezus en wat Hem te wachten stond, blijkt als zij onderweg naar Kafarnaüm met elkaar spraken wie van hen de meeste zou zijn (Mc.9:34). Als zij dichter bij Jeruzalem komen wordt door twee van hen, Jakobus en Johannes, de vraag gesteld om te mogen zitten aan de rechter- en linkerhand van Jezus in Zijn heerlijkheid (Mc.10:35-37). Zelfs bij de viering van het laatste Pascha ontstaat er strijd over wie van hen de meeste zou zijn (Lc.22:24). De antwoorden van Jezus op hun eigengerichtheid mogen ons allen tot onderwijzing zijn: 'En Hij ging zitten, riep de twaalven en zeide tot hen: Indien iemand de eerste wil zijn, die zal de allerlaatste zijn en aller dienaar' (Mc.9:35), maar ook: 'Zó is het echter onder u niet. Maar wie groot wil worden onder u, zal uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, zal aller slaaf zijn. Want ook de Zoon

des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en Zijn leven te geven als losprijs voor velen' (Mc.10:43-45) en: 'Doch gij niet alzo, maar de eerste onder u worde als de jongste en de leider als de dienaar' (Lc.22:26).

Dienend

'En vóór het Paasfeest, toen Jezus wist, dat Zijn ure gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader, heeft Hij de Zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad tot het einde' (Jh.13:1). Door de voetwassing die plaatsvindt ná de viering van het laatste Pascha, de instelling van het Heilig Avondmaal, vindt een indringende les in dienende liefde plaats. Jezus en Zijn leerlingen zijn aan de maaltijd, de viering van het Pascha. In het Israël van die tijd waren de wegen stoffig. Daarom liepen mensen op sandalen of blootsvoets. Als men een woning binnenging, was het algemeen gebruik dat de voeten gewassen werden. Het wassen van de voeten was de plicht van elke gastheer. Een vrouw moest dit doen bij haar man en kinderen bij de ouders. Als men een woning betrad stond een bekken met water klaar als teken van gastvrijheid. Bij rijke mensen stond een slaaf klaar, deze maakte de riemen van de sandalen los en waste de voeten. Het wassen van de voeten werd dus gewoonlijk door slaven gedaan; (een Joodse slaaf was dit niet verplicht). Het wassen van de voeten was werk met een nederig karakter. Jezus, Heer en Meester, staat op van

het avondmaal, legt Zijn kleren af, doet een linnen doek om, giet water in een bekken, wast de voeten van de discipelen en droogt deze af met de linnen doek. Wij lezen (Jh.13:6-10 SV) 'Hij dan kwam tot Simon Petrus; en die zeide tot Hem: Heere, zult Gij mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan. Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, gij hebt geen deel met Mij. Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd. Jezus zeide tot hem: Die gewassen is, heeft niet van node, dan de voeten te wassen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt rein, doch niet allen'.

Geestelijke betekenis

Jezus legt Zijn kleren af, dit wijst op het afleggen van Zijn leven: 'Ik [Jezus] leg Mijn leven af' (Jh.10:17). Jezus slaat een linnen doek om hetgeen wijst op het Hogepriesterlijke ambt van Jezus dat wij terugvinden bij de hogepriester in het Oude Testament op grote verzoendag: 'Hij zal de heilige linnen rok aandoen, en een linnen onderbroek zal aan zijn vlees zijn, en met een linnen gordel zal hij zich gorden, en zich met de linnen hoed bedekken; dit zijn heilige klederen; daarom zal hij zijn vlees met water baden, als hij ze zal aandoen' (Lv.16:4a SV). Jezus giet water in een bekken: dit water is het symbool van het bloed van het Lam, zichtbaar aanwezig bij

de Heilige Waterdoop, maar ook elke zondag bij de reiniging van onze zonden. 'Neemt dan een bundeltje hysop, en doopt het in het bloed, dat in een bekken zal wezen; en strijkt aan de bovendorpel, en aan de beide zijposten van dat bloed, dat in het bekken zijn zal; doch u aangaande, niemand zal uitgaan uit de deur van zijn huis, tot aan de morgen' (Ex.12:22 SV) en 'Hem, die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed... (Opb.1:5b SV). Het totale wassen wijst op de Heilige Waterdoop: de afwassing van de zonden (Hnd.22:16), het bad der wedergeboorte (Tit.3:3-7). Door de Heilige Waterdoop wordt de erfschuld, die ons van Adam aankleeft, afgewassen en worden wij in het genaderijk van God overgebracht (Gl.3:26-27 en 1Kor.6:11). Ook wordt de kracht van Christus' dood en opstanding ons ten deel. (Rm.6:3,4; Kol.2:12) en wel:

1. door de vergeving van onze zonden (Hnd.2:38; Ef.5:26-27) en
2. door de verzekering dat God onze zaligheid wil (Mc.16:16 en 1Pt.3:21).

Jezus Christus heeft tot onze vertroosting, bij de belijdenis van onze zonden, ook de vrijspraak daarvan door Zijn ambtsdienaren ingesteld door het ambt der verzoening (2Kor.5:18-21). De voetwassing door Jezus verricht is een handeling die de Goddelijke schuldvergeving verzinnebeeldt; wij worden geheel gereinigd en de weg is vrij tot het Heilig Avond-

maal. Door het eten en drinken van brood en wijn bij het Heilig Avondmaal, hebben wij gemeenschap (1Kor.10:16) met Christus' lichaam en bloed na Zijn dood, opstanding en hemelvaart. Niet het vroegere aardse en natuurlijke lichaam en bloed van onze Heer Jezus, maar het verheerlijkte en hemelse, tot verzekering en onderpand dat onze zonden vergeven zijn door Zijn kruisdood (Mt.26:28). Maar laten we zeer zorgvuldig zijn. Judas liet zich ook de voeten wassen. Toch sprak Christus: 'Gij zijt niet allen rein'. Waarachtig berouw gaat gepaard met een heilig voornemen tot verbetering met een oprecht hart. Laten wij luisteren naar, en leren van het voorbeeld dat Jezus ons gegeven heeft bij de voetwassing en dat wij schuldig zijn elkanders voeten te wassen. Wij worden opgeroepen om Gods liefde, zichtbaar in de lijdende Knecht, de Man van smarten op een zodanige manier in ons leven toe te laten dat wij ons er daadwerkelijk, dagelijks, met grote vreugde in kunnen verheugen en dat ons gehele leven mag zijn uit Hem, door Hem en tot Hem, totdat Hij komt. Dat geve de Heere ons allen. •

Wie Mij binnen laat, Ik zal Avondmaal met hem houden

R. van Kommer

De lijdenstijd is een indrukwekkende en ernstige tijd voor de kinderen Gods, want meer dan ooit worden we bepaald bij al wat de Zoon des mensen heeft moeten lijden voor de redding van een zondige wereld. De liefdevolle Heer sprak Zijn indrukwekkende woorden bij het naderend einde van Zijn aardse leven tot Zijn apostelen. 'En Hij zeide tot hen: Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd' (Lc.22:15). Waarom had de Heer deze grote begeerte om in die laatste nacht deze heilige maaltijd met de Zijnen te gebruiken? Hij zou over enkele uren alles vervullen wat naar de wil van God was (Hbr.10:7). De schaduw werpt zijn blik vooruit en spoedig zal het volle licht doorbreken van het rijk van de geestelijke werkelijkheid. Over enkele uren zou klinken: 'Het is volbracht!'. Voor Israël, toen het nog in Egypte vertoefde, kon slechts het bloed van het lammetje, gestreken aan de zijposten en de bovendorpel van de deur de redding brengen tegen de rondgaande verderfengel, die alle eerstgeborenen in Egypte zou doden. Dus ook van de kinderen Israëls wanneer deze niet, gehoorzaam aan het Goddelijk bevel, hun huizen zouden bestrijken met het bloed van het lam. Wie gelovig

het bevel opvolgde, hoe wonderlijk het ook mocht zijn in de ogen der mensen, werd gered. Pascha betekent letterlijk: overspringen. Het bloed zou redding brengen. En nu zou er weer een Lam geofferd worden, dat reeds geslacht was voor de grondlegging der wereld. Hierdoor zou de gehele mensheid gered worden van de eeuwige dood, namelijk diegenen die gelovig het bloed van het Lam zouden erkennen als het door God gewilde reddingsmiddel. Christus zou nu voor de laatste keer het Pascha eten, dat sprak van Zijn nu zeer nabij zijnde lijden en sterven. En in die gedenkwaardige nacht zou Hij een nieuwe maaltijd instellen, die wel zou steunen op de voorvaderen, maar die Hij nu met een veel diepere betekenis wilde schenken. De Heer zou nu Zijn vlees en bloed geven waardoor Hij de wereld het leven wil schenken, want het was niet beperkt tot hen die met Hem aanzaten maar voor allen die straks het getuigenis van de apostelen zouden geloven en aanvaarden. Tot aan de voleinding van het Godsrijk op aarde zou het Heilig Avondmaal moeten worden gevierd. '...doet dit tot Mijn gedachtenis' (Lc.22:19b) sprak de Heiland bij de instelling van het sacrament en Paulus voegt er aan toe dat wij

daarbij de dood van de Heer gedenken; totdat Hij zal wederkomen (1Kor.11:24-26).

De laatste dagen

Daarom klinkt ook het woord van de Heer tot de gemeente van Laodicea, tevens het beeld van de kerk in de eindtijd: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij' (Opb.3:20). Dit woord is een lieflijke uitnodiging waarin we de nagalm mogen horen van wat Hij tot de Zijnen sprak: 'Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten, eer Ik lijd' (Lc.22:15). Maar er ligt ook een weemoedige gedachte in opgesloten. Het is toch wel droevig, dat de Heer in Zijn neerbuigende liefde deze woorden moet spreken tot de kerk, tot de verzameling van gedoopten. Zij moesten geen gelegenheid voorbij laten gaan, maar we zien andere zaken geschieden. Er is een grote aarzeling en terughoudendheid, maar ook onbedachtzaamheid met betrekking tot het sacrament door Hem Zelf ingesteld. Voor velen is het Heilig Avondmaal van de Heer een ceremonie zonder betekenis voor onze tijd geworden. Het is toch wel een droevig feit, dat de liefde van de Heer zo weinig gewaardeerd wordt en zo weinig weerklink vindt in de harten van mensen. Het afwijzen, of niet aannemen, van de reddende hand Gods ter verlossing van zondaren openbaarde zich al van het begin aan. '...en het Licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen'

(Joh.1:5) en 'Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen' (Jh.1:10-11). Ondanks die afwijzende houding van de mensheid, waaronder ook gedoopten, blijft de liefde van de Heer tot de kerk even vurig en Hij strekt de hand nog steeds uit tot haar behoud. Op allerlei wijzen komt Hij ook nu nog tot de Zijnen, maar evenals destijds wil men Hem niet aannemen. De Heer komt tot de ontrouwe leden van de kerk en Hij smeekt, als het ware, Hem op Zijn kloppen open te doen. Wat een liefde! De Heer heeft toch de mensen niet nodig? Omgekeerd, mensen kunnen zonder Hem niets doen. Maar Zijn liefde, die Hem eenmaal dreef om de Hemel te verlaten en in de gestalte van een dienstknecht het verlossingswerk te aanvaarden, de grootst denkbare vernedering, drijft Hem ook nu nog om zich tot (onwillige) christenen te wenden, en smekend vraagt Hem niet af te wijzen. 'Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop en indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur zal open doen.' Maar vindt Hij dan die harten, die zich voor Hem ontsluiten, dan treedt Hij binnen en brengt kostelijke gaven mee. Hij vraagt binnengelaten te worden, tegelijk belooft Hij dat Hij bij Zijn binnentreden alles zal meebrengen wat voor de maaltijd nodig zal zijn.

Wat brengt Hij mee?

We volgen het Boek voor onze Tijd. 1. Het geslachte Lam, dat is: Zijn eigen lichaam, voor ons gegeven

in de dood, om ons te verlossen van de eeuwige dood (Js.53:7);

2. Daarover de bittere saus van Zijn lijden, voor onze ongerechtigheden (Js.53:4-6,11);
3. Het ongezuurde brood, dat is: het brood des levens, of het woord van Hem, die Zelf de tarwe is (blz. 156-157, 5de druk), dat brood louter en rein (1Kor.5:7,8), niet vermengd met de zuurdesem van valse leer (Mt.16:12);
4. De wijn, dat is: Zijn bloed, het bloed van het Nieuwe Testament, vergoten voor onze zonden (Mt. 26:28); (1Kor. 11:25).

Dus, als u naar Zijn stem luistert en de deur van uw hart opent, zal Hij in dit zevende tijdvak tot u inkomen om Zelf avondmaal met u te houden. Dat wil zeggen: u te brengen tot een hogere, innigere gemeenschap met Hem, want in het avondmaal van de Heer, tot nu toe door u gehouden, was daar niet al de drinkbeker van de dankzegging, een gemeenschap van het bloed van Christus? Was niet het brood dat we braken, een gemeenschap met het lichaam van Christus (1Kor.10:16)? En zo vaak als we dit brood aten en deze drinkbeker dronken, hebben we niet de dood van de Heer verkondigd,

totdat Hij komt (1Kor. 11:26)? En nu is die komst nabij, maar voor Hij u tot zich neemt, opdat gij zijt waar Hij is (Jh.17:24), wil Hij Zelf in hoger gemeenschap met u avondmaal houden, hier nog op aarde in deze laatste tijd, voordat u geroepen wordt tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Wat dit avondmaal houden met Christus zelf betekent, wordt ons door de Heer in deze zevende kandelaar niet geopenbaard. Daarom vinden we geen vrijheid Hem in Zijn Openbaring vooruit te lopen. Het is voldoende dat de Heer in deze ernstige vermaning van zijn kant in de zevende kandelaar, u opmerkzaam wil maken en u waarschuwt dat u als christenen niet alles bezit wat Hij eens aan Zijn kerk heeft gegeven en wat Hij bij Zijn ophanden zijnde wederkomst in haar wil vinden en zal eisen. De verontschuldiging dat het talent in de aarde begraven lag, zal niets baten, evenmin het feit dat de kerk zoveel eeuwen lang die heilsgoederen van de Heer niet heeft bezeten. Voor die tijd waren ze minder noodzakelijk zoals later zal blijken. In deze tijd zijn ze onmisbaar, wanneer men deel wil hebben aan de heerlijke beloften die de Heer aan de laatste tijd en duidelijk aan ons allen voorhoudt en waartoe Hij allen nodigt (blz.392-393, 5de druk).

Het lijkt alsof deze woorden van vermaning gericht zijn tot hen, die nog niet tot de volle kennis der waarheid zijn gekomen. Toch willen wij deze woorden niet uitsluitend toepassen op niet

apostolischen, want wij mogen niet vergeten dat er maar één kerk is, waartoe ook wij behoren. Wij zijn ook leden van de gemeente der Laodicezen, met dit onderscheid dat wij de Raad van de Heer gehoord hebben en dus van Hem hebben gekocht beproefd goud, komend uit het vuur en witte klederen, waardoor we bekleed zijn en ogenzalf: om geestelijk ziende te kunnen zien. De gemeente Laodicea was in het begin in het bezit van alle goede gaven en krachten van de Heilige Geest, maar was na verloop van tijd in een toestand van lauwheid en traagheid gekomen. Daar staat ook de geestelijke gemeente van Laodicea in deze laatste tijd aan bloot, ook het gezuiverde deel, dat de zegen van de spade regen mocht ontvangen. En daarom willen we ons steeds afvragen, of wij nu wel steeds een zodanig gestalte tonen,

dat de Heer met welgevallen op ons neerziet. En bij oprecht onderzoek zal eenieder van ons zichzelf steeds weer moeten beschuldigen, dat ook wij menigmaal door een geest van lauwheid en traagheid worden overvallen. Wanneer wij daarvan overtuigd zijn, dan moeten we de vraag van de Heer, om Hem Die bij ons wil binnenkomen, ook telkens beschouwen als een vraag die persoonlijk aan ons is gericht. Want ons hart is menigmaal voor Hem gesloten. Wij zullen en mogen nooit vergeten, dat alles wat wij mogen bezitten, genade is van Godswege.

Aan de deur van 's harten woning klopt des hemels Bruidegom:
Op, ontwaakt, de nacht is om.
Buiten wacht uw Heer en Koning:
kom mijn bruid, die ik bemin,
doe mij open, laat mij in!
(Gez. 231:1) •

Goede Vrijdag

F. Brust

Goede Vrijdag, eigenlijk een vreemde naam voor een dag waarop wij gedenken dat de Heer Jezus gekruisigd is. De dag waarop onze Here Jezus, Die vol van barmhartigheid over Zijn kinderen van Zijn Vader was en

Zich als een Redder en Behoeder openbaarde. Hij wordt op een gewelddadige wijze behandeld en om zogenaamd de rust te bewaren overgeleverd aan de Romeinen om Hem tot de meest gruwelijke straf te veroordelen: de

kruisiging. Johannes (hst.11:49-51) schrijft hierover: 'Maar één van hen, Kajafas, de hogepriester van dat jaar, zeide tot hen: Gij weet niets, en gij beseft niet, dat het in uw belang is, dat één mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat. Doch dit zeide hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij, dat Jezus zou sterven voor het volk, en niet alleen voor het volk, maar om ook de verstrooide kinderen Gods bijeen te vergaderen'. Vele wereldds denkende mensen zullen niet begrijpen, dat gelovigen deze dag gedenken als Goede Vrijdag, terwijl er sprake is van een dag van donkerte, rouw en klaagzang (Am.8:10). Hoe kan de dag waarop de dood aanwezig is, een dag zijn om te 'vieren'. Om ons heen komen vele miljoenen mensen om het leven door toedoen van andere mensen en machten, zonder dat het resultaat tot welzijn van mensen leidt. Het brengt geen vrede en het leven gaat wel gewoon door. Is dat onverschilligheid of desinteresse? Of berusten velen, omdat ze het niet tegen kunnen houden, zoals ook bij de terechtstelling van Christus? Nederlandse christelijke schrijvers hanteren vaak het standpunt dat de vrijdag voor Pasen 'goed' wordt genoemd, omdat de kruisdood van Jezus het noodzakelijke offer was dat de straf op de zonde tenietgegaan kon worden. Goede Vrijdag is dus een dag die 'goed' is voor het eeuwig heil van hen die geloven in Christus en in Zijn opstanding. In Engeland en Duitsland

heeft deze naam een diepere betekenis dan in het Nederlands. Letterlijk vertaald naar het Engels blijft dezelfde naam als in het Nederlands, namelijk Good Friday. Volgens Engelse naslagwerken zou 'good' hier de betekenis 'heilig' hebben. Het Duitse woord voor Goede Vrijdag is Karfreitag. Dat betekent letterlijk 'rouwvrijdag': het woorddeel Kar komt van een oud Duits woord voor 'geklaag, rouw'.

Het grootste Offer ooit

De betekenis van de dood van Jezus ligt in het offer dat Jezus volgens de Evangelien heeft gebracht. Zijn dood wordt in het Nieuwe Testament gezien als een offer. In de brief aan de gemeente te Efeze wordt dit als volgt weergegeven: '...en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk' (Ef.5:2). De offers in het Oude Testament moeten gezien worden als een voorafschaduwing, een vooruitzien, naar de dood van Jezus (Hbr.10:1-10). De geofferde dieren (vooral de lammeren) wezen er al op dat, voor verzoening, bloed nodig was. Johannes de Doper heeft op Jezus gewezen als het Lam van God. Door Zijn dood heeft Jezus onze zonden gedragen en ons met God verzoend. Daardoor heeft Jezus ook satan overwonnen. Christenen herdenken daarom op Goede Vrijdag de verlossing van de straf der

zonde en de overwinning op de duivel. Om met Goede Vrijdag te beginnen: dat is de dag waarop Jezus gekruisigd werd. Het lijkt op het eerste gezicht misschien niet zo logisch om juist die dag in de christelijke traditie 'goed' te noemen. Toch wordt de dag zo genoemd, omdat Jezus bij zijn dood de zonden van alle mensen op Zich nam en hen daarmee heeft verlost van schuld. Als we de profeet Jesaja lezen komen we vele voorzeggingen tegen waarin de Heere Jahweh deze zaak laat voorzeggen, maar ook de betekenis van uitredding komt aan de orde. De geboorte van Christus moest eerst plaatsvinden: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst' (Js.9:5). Vrijwillig zou Hij Zijn lijdensweg gaan wetend dat men een reden zou vinden om Hem ter dood te brengen. Hij kwam niet als vanzelfsprekend, maar Zijn komst was om de wil van de Vader te volbrengen, omdat alleen de God van hemel en aarde het in Zijn hand had om, wat dreigde verloren te gaan door de macht van de duivel, daar een omkeer in aan te brengen. 'Hij was veracht en van mensen verlaten, een Man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht' (Js.53:3). God heeft niet alleen besloten, maar ook

door Mozes en de profeten verklaard, dat Christus zou komen en de Hogepriester van Zijn gemeente zou zijn en dat Hij een volmaakte offerande (Hbr.10:10) zou brengen dat de Zijnen tot heerlijkheid zou brengen. Het was al over Christus geschreven in het begin van het boek van God, dat het zaad der vrouw de kop van de slang zou vermorzelen (Gn.3:15) en het Oude Testament vloeit over van voorzeggingen aangaande Christus.

Geweldig vooruitzicht

'(Doch) daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om Uw wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden' (Hbr.10:9). Aangezien Hij nu de Persoon is, reeds zolang door het volk van God verwacht, zo dikwijls beloofd en zo voortdurend besproken behoort Hij met grote eer en dankbaarheid ontvangen te worden. Onder het eerste verbond werden, naar de wet, dierlijke offers gebracht. Deze behaagden de Heere echter niet (Hbr.10:8). Daarom moest er, onder het nieuwe verbond, een volkomen offer gebracht worden, door de ware Hogepriester met Zijn eigen bloed (Hbr. 9:11-12 en 10:9-11). Hoe ongehoorzaam en onbedacht voor de zonden was de mens dat dit voor hun heil moest geschieden. Het was de enige manier om de satan zijn heerschappij te ontnemen door Hem aan het kruis te laten nagen. Maar dat was niet het einde, Hij zou uit de dood opstaan. Hij, Die als het Licht naar de wereld

kwam gaf de geest en het licht doofde: 'En het was reeds ongeveer het zesde uur en er kwam duisternis over het gehele land tot het negende uur... (Lc:23:44). Zou dan alles voor niets zijn geweest zullen de mensen gedacht hebben. Hun verwachte Verlosser dood aan het kruis, de Romeinen niet verjaagd en dan nu de duisternis die angst gaf. Maar neen, de duisternis viel maar slechts voor een korte tijd over de aarde. Waar Christus niet aanwezig is, is duisternis, maar waar Hij is daar is het Licht. En het Licht geeft hoop en leven en dat is niet het domein van de satan. 'Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts... (Ef.5:8). Het leek

verloren voor de twijfelachtige mens, maar voor hen die Hem met een open hart ontvangen is er toekomst vol heil en de zalige eeuwigheid. Want de mensen rekenden niet met de kracht van de Almachtige. Voor Hem buigen alle machten in hemel en op aarde. 'En er zal een Rijsje voortkomen uit de tronk van Isai en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht dragen En op Hem zal de Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren'(Js.11:1-2). Nu mogen en kunnen we zeggen: 'Goede Vrijdag' omdat het heil nabij is gekomen voor allen die Hem als hun Verlosser en Redder willen aannemen. •

Paasfeest

R. Blumink

Binnenkort mogen wij wederom het heerlijke Paasfeest vieren, het feest van de opstanding van onze Heer en Heiland. Dat wij allen die dag zullen mogen juichen in de God onzes heil. '...en dezen zeiden: De Here is waarlijk opgewekt en is aan Simon verschenen' (Lc.24:34). De Heer had door de profeet Jes-

aja ook het volgende gesproken: 'Zoals iemands moeder hem troost, zo zal Ik u troosten, ja, in Jeruzalem zult gij getroost worden' (Js.66:13). Deze belofte heeft Hij op verschillende wijzen en op verschillende tijden vervuld. Ook in de geschiedenis van de opstanding zien wij er een vervulling

van. Waar de Here Jezus ook verschijnt, daar is het om te troosten. Zodra Zijn lieflijke Aangezicht wordt gezien, zodra Hij wordt herkend, worden de tranen afgedroogd, houden de klaagtonen op, klinken de lofzangen. Nee, zelfs de dood kon Hem niet houden, Hij is waarlijk opgestaan en is van Simon gezien. De vreugde van het Paasfeest is dan ook van een andere orde dan de blijdschap van het Kerstfeest. De blijdschap mag dan wel groot en uitbundig zijn in de belofte van de geboorte van de Heer Jezus; zij is nu dieper, ernstiger en waarachtiger door het bezit van de werkelijkheid. Tussen de belofte en werkelijkheid ligt de kruisgang, een gang van strijd, worsteling en lijden die uiteindelijk tot overwinning voert. Pasen is het feest van het Woord: 'De steen die de bouwlieden versmaad hebben, is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, het is wonderlijk in onze ogen' (Ps.118:22-23). Smart en vreugde reiken elkaar de hand, die beiden, ze trillen ook in het engelenwoord tot de vrouwen: 'Jezus zoekt gij, de Nazarener, de Gekruisigde. Hij is opgewekt, Hij is hier niet' (Mc.16:6). Als Gekruisigde is Hij voor ons de Verlosser van onze zonden geworden en als Verrezen is Hij voor ons, de door God Gekroonde, Wiens Woord Waarheid, Wiens doen tot welbehagen van de Vader was. Zijn kruis is de ankergrond van ons heil; Zijn opstanding is de vaste grond van ons geloof. De Heer is waarlijk opgestaan! Dat is de juichtoon van allen, die zich bewust zijn en geloven, dat de dood

is verslonden tot overwinning. Wij weten allemaal uit het heerlijke 'opstandingshoofdstuk' (1Kor.15), wat de gevolgen geweest zouden zijn als Christus niet zou zijn opgestaan: dan was ons geloof ijdel, dan waren de getuigen van de Heer leugenaars, dan waren wij nog steeds in onze zonden. Maar Gode zij dank, Christus is opgestaan! De Paasmorgen is elke gelovige, die gelooft in het al betalend bloed van Christus Jezus, boven alles dierbaar. Waarom? De voor de natuurlijke mens zo tegen alles indruisende opstanding van Christus Jezus, is voor hen die geloven meer dan iets anders in het geloofsleven. Het is hun en ons een oorzaak tot geloofsvreugde, tot geloofsmoed, een aansporing tot standvastigheid, een verzekering van de waarachtigheid der schuldvergeving. Maar dan vloeit daaruit ook voort, dat wij ons gehele leven moeten bezien in het licht van die eerste dag, de opstandingsmorgen van onze Heer en Heiland. Laat het dan ook staan in het teken van de overwinning door Christus Jezus, onze Heer! Christus leeft, dat is de vastigheid voor ons allen, om nu alles blijmoedig te geloven, wat geschreven staat over de opstanding en verandering van de levenden. De Heer is waarlijk opgestaan en heeft de dood en al haar machten overwonnen en wij zullen eenmaal voor altijd en eeuwig Hem toebehoren. Dat is de grote vreugde en blijdschap van het Paasfeest, het feest der opstanding, Nu nog de zorgen, strijd en moeite in ons dagelijkse leven, dat

is juist. Maar....ze zullen eenmaal weggenomen worden, wanneer de laatste bazuin zal klinken, en daarom broeders en zusters, mogen wij dat heerlijke lied (Bundel 25:7) ook zingen:

Dankt uw God voor Zijn gena,
looft uw God, Halleluja!
Looft uw Koning en uw Heer,
halleluja, Hem zij d' eer!
Ik wens u allen een zeer
gezegend Paasfeest. •

De reuk der klederen

Wijlen profeet H.M. van Bommel

In Hooglied 4 (vers 11b) lezen wij: 'de reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon'. Het Hooglied van Salomo vertolkt ons de samspraak van een verliefde bruidegom met zijn bruid. Het is onder ons voldoende bekend, dat deze Bruidegom ons niemand minder dan onze Heer Jezus voorstelt, Die Zichzelf in de dagen van Zijn omwandeling op aarde meermalen 'de Bruidegom' heeft genoemd. Met de bruid wordt ons de gemeente der eerstelingen getekend. In dit vierde hoofdstuk van het Hooglied roemt de Bruidegom Zijn uitverkoren bruid. Ook de zinsnede 'de reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon' is een lofprijzing tot haar gericht. Door het reeds gezegde mogen wij dit dus beschouwen als een lofprijzing van de hemelse Bruidegom

aan Zijn bruidsgemeente. Apostel Paulus schrijft: 'niet die zichzelf prijst, maar die de Heer prijst, die is beproefd' (2Kor.10:18). De Heilige Geest heeft in het Hooglied in beelden aangegeven, wat de bruid voor haar geestelijk leven moet bezitten en hoe haar geestelijke welstand moet zijn om ten volle de liefde van haar Bruidegom te kunnen smaken. De gemeente van de Heer Jezus moet dus zichzelf wel steeds toetsen of zij in alle delen beantwoordt aan al hetgeen waarvoor de Bruidegom in het Hooglied Zijn bruid prijst. 'De reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon'. Het is bekend, dat kleding vaak de reuk draagt van de omgeving waarin zij zich voortdurend of vaak bevindt. Uiteraard kan dit bij sterk ruikende stoffen het beste

geconstateerd worden. De klederen van de bruid hebben de reuk van Libanon. De Libanon is een uitgestrekte bergketen, waardoor Palestina in het noorden van de naburige landen wordt gescheiden. De naam betekent: blinkend wit of witte berg. Deze naam heeft hij te danken aan de sneeuw die zijn toppen bedekt, ofwel aan de wit-grauwe kleur van de kalksteen waaruit de bergen bestaan. De sneeuw blijft gedurende het gehele jaar op de hoogste toppen liggen. In de lagergelegen streken smelt zij gedurende de zomer, waardoor de landerijen in het dal rijkelijk van water zijn voorzien. De aanblik van het gebergte moet, volgens de beschrijving van ooggetuigen, bekoorlijk zijn. Rijkelijk beplant met olijfbomen, akkers en tuinen, die door het sneeuwwater worden bevrucht en een rijke oogst opleveren. De wijnstok groeit er zonder veel moeite en levert grote zoete druiven. Bossen van cypressen, pijnbomen, platanen en eiken, afgewisseld door vettige (d.i. een goede en vruchtbare landstreek) weiden, waarop schapen en geiten grazen. Oosterse dichters zeiden dat hij de winter op zijn hoofd draagt, de lente op zijn schouders, en de herfst in zijn schoot, terwijl de zomer aan zijn voet sluimert. De Libanon wordt in de Heilige Schrift als een beeld van al wat groot en heerlijk is gebezigd. In het bijzonder worden er de cederen genoemd. De tempel van Salomo, alsook de tweede tempel, waren van de cederen van Libanon gebouwd. Jeruzalem wordt door de

profeten kortweg wel 'Libanon' genoemd, omdat de paleizen en voorname huizen die daar stonden, voor het grootste deel waren opgetrokken met cederen uit de Libanon. De profeten prijzen de Libanon en Mozes wenst, nog vóór zijn einde, 'dat goede land aan gene zijde van de Jordaan, dát goede gebergte en de Libanon te zien' (Dt.3:25).

Wonderbare schoonheid

Door deze korte beschrijving kunnen wij ons voorstellen, dat de aanblik van dit gebergte met zijn in de zon blinkende toppen en een zo prachtige variatie aan geboomte, allerlei plantengroei, hier en daar onderbroken door heldere watervallen, op de toeschouwer een overweldigende indruk gemaakt moet hebben. Zo'n mooi stuk natuur verspreidde begrijpelijkerwijs allerlei heerlijk ruikende geuren. Ook Hosea spreekt van de reuk van de Libanon (Hos.14:7). En deze geuren hangen nu ook in het kleed van de beminde bruid. De Libanon met zijn majestueuze pracht en heerlijkheid, die in zijn geweldige uitgestrektheid als het ware het heilige land beheerst, is de type van de zegevierende kerk van Christus. Immers, de thans nog strijdende kerk zal eenmaal de zegevierende worden. Zij zal haar blinkend witte heerlijkheid ontplooien, als zij op de aarde gesteld zal zijn tot het middelpunt van de aanbidding en verheerlijking van God, voor alle volkeren der aarde in het komende rijk der heerlijkheid (Js.2:2-3). Al het heerlijke dat wij hierboven van de

Libanon vermeldden, is een afbeelding van de geestelijke zegeningen, die de zegevierende kerk dan in zich zal dragen en verspreiden. Wat van haar uitgaat, zal als een welriekende geur de aarde vervullen. Doch nu al, in het tijdperk van strijd moet, naar de lofprijzing van de Bruidegom, de gemeente van de Heer de geur of reuk van de heerlijkheid der zegevierende kerk, in haar klederen dragen en verspreiden. Haar klederen zijn de klederen des heils en der gerechtigheid. Daarmede is zij bekleed geworden door de aanneming van de verzoening, en de, door het verzoenend lijden en sterven aangebrachte gerechtigheid van haar Heiland en Verlosser, Jezus Christus. Zij is echter ook door Hem Die met de Heilige Geest doopt (Jh.1:33), door de handoplegging van Zijn apostelen (Hnd.8:17), met de Heilige Geest verzegeld geworden. Deze verzegeling is voor haar het onderpand van de toekomstige erfenis der heerlijkheid en schenkt haar schone beloften. Want deze verzegelde leden van de bruidsgemeente zullen, als zij getrouw blijven, eenmaal als verheerlijkte koningen en priesters deel uitmaken van de zegevierende kerk op de van de vloek verlorene aarde. De verkondiging hiervan door woord en wandel, is de geur die uit haar klederen in haar omgeving verspreid wordt. Over 'de reuk der klederen' lezen wij ook in Genesis 27:26-27. Wij worden in dit Schriftgedeelte bepaald bij het gewichtige moment dat Izaäk, de drager van de beloften Gods, deze aan zijn zoon Jakob

geeft door het toedienen van de eerstgeboortezegen. In de oudheid was de eerstgeboorte van een zoon van grote betekenis. Want de eerstgeborene was de erfgenaam. In hem woonde de eerste kracht en macht (Gn.49:3). Daarom komt de eerstgeboren zoon het eerste gezag toe in de familie. Ook werd hij beschouwd als de familiepriester. Later, bij de wetgeving aan Mozes, werd voor de priesterdienst, in plaats van de eerstgeborenen, de gehele stam van Levi aangewezen (Nm.3:11-12). Hierbij werd als een voortdurende herinnering aan hun oorspronkelijke priesterwaardigheid het losgeld als verplichting ingesteld, waardoor iedere eerstgeboren zoon volgens de schatting der priesters (niet meer dan 5 sikkels) moest losgekocht worden (Nm.18:15-16). Het voldoen hieraan vinden wij nog bij de Heer Jezus Zelf terug in Lucas 2:22-23. Izaäk was de drager van de beloften die God tevoren aan Abraham gedaan had, namelijk dat zijn nakomelingschap het land waarin hij als 'vreemdeling' woonde, in de toekomst als een erfelijke bezitting zou ontvangen. Deze belofte zal nu, door het toedienen van de zegen, overgaan op Jakob. En terwijl Jakob zich nu, in het bijzijn van Rebekka zijn moeder, voor zijn vader Izaäk nederbuigt, zegt deze: 'Kom toch bij en kus mij, mijn zoon'. En hij kwam bij en hij kuste hem. Toen 'rook hij de geur zijner klederen' en zegende hem (Gn.27:27) en zeide: 'Zie, de reuk mijns zoons is als de reuk des velds, hetwelk de Here gezegend heeft!'. Izaäk rook de geuren van het veld in de

klederen van zijn zoon Jakob, legt hem de handen op en schenkt hem de eerstgeboortezegen. O, de reuk van het veld, hetwelk de Here gezegend heeft. Dat veld is immers het land dat de Heer God aan Abraham beloofd had, het zijn zaad te zullen geven. Het land Kanaän!

Grote geestelijke betekenis

Wat ligt in dit Oudtestamentisch tafereel een heerlijk beeld verborgen voor het nieuwe verbondsvolk. Izaäk kennen wij als een type van Christus. Hij is de erfgenaam Gods en Drager van de beloften. Hij is de Eerstgeborene. De Heilige Schrift noemt Hem: 'De Eerstgeborene aller creaturen, de Eerstgeborene uit de doden, de Eerstgeborene onder vele broederen' (Kol.1:15). In Spreuken 8 (24-26) lezen wij van Hem: 'Ik was geboren als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water; aleeer de bergen ingeest waren, voor de heuvelen was Ik geboren. Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden. noch de aanvang van de stofjes der wereld'. Hij is de Eerstgeborene uit de doden. Mochten er al enkelen door de kracht Gods uit de doden zijn opgestaan, het was slechts een terugkeer tot een vergankelijk leven, hetwelk weer geëindigd is met de dood. Christus echter stond op uit de dood in een verheerlijkt lichaam tot een onvergankelijk leven. Hij is de Eersteling van degenen die ontslapen zijn. Eindelijk is Hij de Eerstgeborene onder vele broederen. Dus de Eerstgeborene van een nieuw

geslacht, een Godsgeslacht. Alles wat wij hierboven schreven betreffende de eerstgeboorte in de oudheid, wordt in Christus ten volle, en al het stoffelijke veroverende, vervuld. Was de eerstgeborene de erfgenaam en bekleed met de eerste macht en bovendien de familiepriester, wij vinden dit alles in volheid terug in Christus, Die als Eerstgeborene de Erfgenaam van alles is geworden. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Hij is Koning der koningen en Heer der heren, en Priester in der eeuwigheid, naar de ordening Melchizédeks. In het beeld van Jakob zien we alle heilbegerige zielen, wier ogen geopend zijn voor de waarde van de eeuwige dingen. Ezaü achtte de eerstgeboorte niet, doch Jakob begrijpt de waarde van het eerstgeboorterecht. Hij zoekt die zegen en het tafereel, ons opgetekend in Genesis 27:26-27 toont ons, dat deze hem wordt toegediend. De eerstgeboortezegen is het voorbeeld van de verzegeling met de Heilige Geest. Christus, de ware Izaäk en Drager van de beloften, deelt door handoplegging van Zijn apostelen, de beloften Gods mede en schenkt hierdoor het onderpand der eeuwige erfenis. Zij worden ingelijfd in de gemeente der eerstgeborenen (Hbr.12:23) en zullen als koningen en priesters in het komende rijk der heerlijkheid, waarvan Kanaän de type was, met de grote Priester en Koning mee dienen en regeren. Izaäk rook de reuk van de klederen en zei: 'De reuk der klederen mijns zoons is als de reuk des velds,

hetwelk de Here gezegend heeft'. Zo dienen ook de verzegelden met de Heilige Geest door hun woord en wandel de reuk van de heerlijkheid van het komende rijk van Christus te verspreiden. In dit verband treffen we in Gods Woord nog een lieflijk tafereel aan, en wel in Psalm 133:2. Aäron wordt gezalfd met de heilige zalfolie en deze Psalm zegt: 'Het is gelijk de kostelijke olie op het hoofd, nederdalende op de baard, de baard Aärons, die nederdaalt tot op de zoom zijner klederen'. Bij het eerdergenoemde tafereel gaven we aan, dat bij de wetgeving door Mozes in de plaats van alle eerstgeborenen uit Israël, de Heer de stam van Levi zich ten eigendom verkoos, om Hem in het priesterambt te dienen. Hoewel de stamvader niet de eerstgeborene was (Gn.49:3-4), stelde God hem door bijzondere genade wel in dit ambt. Onze Psalm verhaalt, dat op het hoofd van Aäron de kostelijke zalfolie wordt uitgegoten bij de wijding tot het priesterambt en dat deze olie vanaf het hoofd door de baard liep, ja, zijn priesterkleed tot de zoom doortrok. In Leviticus 8 kunnen wij lezen, dat Aäron en zijn zonen met water werden gewassen, hun vervolgens de witte klederen werden aangetrokken en daarna gezalfd werden tot het priesterdom. Zo zal het ook zijn voor Gods uitverkoren volk dat het, na gewassen te zijn door de doop met water en bekleed met de klederen des heils en der gerechtigheid, gezalfd wordt door de verzegeling met de Heilige Geest tot een koninklijk priesterdom (1Pt.2:9). Deze zalving zal, zoals

bij Aäron aan ons in genoemde Psalm weergegeven, toegediend aan ons voorhoofd, ons geheel moeten doortrekken en een heerlijke geur moeten verspreiden. De geur van gezalfd te zijn met de Heilige Geest. Dat zal zijn door de gaven van de Heilige Geest. Dat zal ook zijn door de vruchten van de werking van die Geest, zoals Paulus dat leert in de brief aan de Galaten (5:22): 'Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid'. Dat wij de Geest Gods, waarmee wij verzegeld zijn, zodanig in ons laten werken, dat onze hemelse Bruidgom altijd en ten volle ons kan roemen, zeggende: 'De reuk uwer klederen is als de reuk van Libanon'. •

Van de redactie: bovenstaand artikel is overgenomen uit 'Vrede zij u'1948 (nr.38) en geschreven door wijlen profeet H.M. van Bommel, dienende te Amsterdam. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk bewaard gebleven, doch waar nodig aangepast aan de schrijfstijl van deze tijd.

Brochure De 100 stellingen

De brochure 'de 100 stellingen' van wijlen apostel F.W. Schwartz is recent herdrukt. Dit document kan aangevraagd worden bij de plaatselijke bediening, bij de heer J.L.M. Straetemans (023-5285561), of via de contactpagina op de website www.hazknederland.org

De titel van dit artikel komen wij slechts enkele keren tegen in de Bijbel, maar wel in zeer bijzondere omstandigheden. In Matteüs 9 lezen we dat de Heer op weg is naar het dochttertje van Jairus omdat deze gestorven is. Jairus toont al een groot geloof door de Heer op indringende wijze uit te nodigen: 'Mijn dochter is zo juist gestorven, maar kom en leg uw hand op haar en zij zal leven' (Mt.9:18b). Een opmerkelijk geloof als gesproken wordt 'leg uw hand op haar en zij zal leven'. Geen enkele voorwaarde of andere gedachte maar alleen dat vaste geloof. De Heer besluit met Jairus mee te gaan. Onderweg gebeurt er echter iets bijzonders. We lezen dat een vrouw, die al 12 jaar aan bloedvloeiingen leed, en dus onrein was (Lv.15:19), de Heer benaderde en van achteren de zoom van Zijn kleed aan wilde raken. Om de zoom aan te raken, moest de vrouw als het ware over de grond kruipen en vernederde zij zich. Maar zij droeg een bijzondere gedachte bij zich: 'Want, zeide zij bij zichzelf, indien ik slechts Zijn kleed aanraak, zal ik behouden zijn' (Mt.9:21). Ook hier dus geen enkele twijfel maar de eenvoudige gedachte 'als ik dat doe dan zal ik behouden [SV: gezond i.p.v. behouden] zijn'. Toen zij

de zoom van het overkleed aanraakte draaide de Heer Zich om, haar zag en sprak: 'Houd moed, dochter, uw geloof heeft u behouden' (Mt.9:22a). Vervolgens was er op hetzelfde moment sprake van genezing, gezondmaking (SV). In Lucas komen wij het verhaal tegen met betrekking tot een tiental meelaatse mannen. Gelet op hetgeen zij uitriepen mogen we aannemen dat zij Hem kenden en erkenden: 'En zij verhieven hun stem en zeiden: Jezus, Meester, heb medelijden met ons!' (Lc.17:13b). De Heer van mededogen en barmhartigheid geeft hen een eenvoudige opdracht: 'Gaat heen, toont u aan de priesters' (Zie hierbij Lv.14:1-32). Zonder vragen te stellen vertrokken zij. Zeer opmerkelijk mag genoemd worden dat terwijl zij op weg waren 'zij gereinigd werden' (Lc.17:14b). Slechts één keerde echter terug. Deze verheerlijkte met luide stem God en boog zich neder voor de Heer om Hem te danken. Niet de mannen uit Israël, maar de Samaritaan, de vreemdeling, kwam bij Hem terug. Ook hier spreekt de Heer 'uw geloof heeft u behouden'. Een laatste geschiedenis treffen we aan bij de genezing van de blinde Bartimeüs. Deze blinde bedelaar hoorde dat de Heer in Jericho was en deze plaats

wilde gaan verlaten. Toen begon hij Hem te roepen. Ondanks dat de menigte probeerde hem de mond te snoeren riep hij meermaals: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!' (Mc.10:47b-48). Op de vraag van de Heer wat Bartimeüs wilde dat Hij moest doen, was het antwoord dat Bartimeüs graag wilde kunnen zien. Ook nu weer een bijzonder antwoord: 'En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft u behouden. En terstond werd hij ziende...' (Mc.10:52).

Geloof en gevolg

De vraag is of we hiermee de conclusie mogen trekken dat genezing het directe gevolg is van het hebben van een groot geloof. Dat zou geen recht doen aan degenen die wij kennen en, mogelijk al langere tijd, in zeer moeilijke omstandigheden verkeren (Zie hiertoe het artikel Lijden en strijden in de uitgave voorjaar 2018). Wel mag gesteld worden dat geloof een voorwaarde is, maar geen garantie. Niet zelden gaat de Heer een weg met ons die wij niet hadden kunnen bedenken. Hierbij leert de Schrift ons dat ook geloof een gave is: 'Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme' (Ef.2:8-9). Diverse keren spreekt de Heer juist over kleingelovigheid, waarbij de vraag opkomt hoe wij met deze gave, met dit geschenk, omgaan. In Matteüs 16 (vs.5-12) tot de discipelen die vergeten waren brood mee te nemen en in Matteüs 8 (vs.23-26) vanwege de angst die

bij de Zijnen opkwam toen zich een storm ontwikkelde terwijl men zich op een schip bevond. Als het gaat over aardse zorgen en vragen spreekt de Heer: 'Indien nu God het gras op het veld, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zó bekleedt, hoeveel te meer u, kleingelovigen? En gij, zoekt niet wat gij eten of drinken zult en weest niet verontrust, want naar al deze dingen gaat het zoeken van de volken der wereld uit. Doch uw Vader weet, dat gij deze dingen behoeft. Maar zoekt Zijn koninkrijk, en die dingen zullen u bovendien geschonken worden' (Lc.12:28-31). Zijn koninkrijk dat wij als een kind dienen te ontvangen (Lc.18:17), hetgeen betekent: te geloven, te aanvaarden en erop vertrouwen dat Hij ons zal leiden op een weg die wij met gesloten ogen mogen gaan. Precies zoals jonge kinderen volledig op hun natuurlijke ouders vertrouwen als er sprake is van nood, angst en moeilijke omstandigheden.

Het doel van de Heer is om de mensheid in Zijn gelukzalige en eeuwigdurende heerlijkheid te brengen. Omdat de in de uitgangstekst genoemde personen geloof in de Heer Jezus toonden werd over hun behoudenis gesproken. Betekent dit behoudenis in het aardse, vergankelijk leven? Nee, het ziet op de situatie die voor ons ligt en die nog geopenbaard moet en zal worden. De Schrift getuigt hiervan en is gegeven tot lering en

onderwijzing. Johannes schrijft (hst.5:24): 'Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, wie Mijn woord hoort en Hem gelooft, Die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven'. Door en in Hem is onze behoudenis: '... opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God' (Jh.3:15-18). Dat is de belofte van de mond Die niet liegen kan. Die zelfs de doden zal opwekken (Jh.6:40) en die naar Zijn stem zullen horen (Jh.5:25). Laten wij niet aarzelen onze smekingen op te zenden voor alle zaken die spelen in het natuurlijke en geestelijke leven. Maar laten we zeker geen terughoudendheid betrachten bij onze dagelijkse dankzeggingen, Hem lovende, dankende en erende voor de weg die Hij voor ons gegaan is en die ons zonder twijfel leidt naar het heerlijke land Kanaän. Bereidt u en houdt vast want Zijn komst is zeer nabij! •

Jaaroverzicht 2019

Gemeentelijke gebeurtenissen

Gemeente Amersfoort

01-09-2019: Belijdenis

Zr. N. Buitink - Van Dusschoten

01-09-2019: Huwelijkszegen

De heer H. Buitink en zr. N. Buitink - Van Dusschoten

03-09-2019: Overleden

Zr. H.P. Hylckama Vlieg - Lodewijk (83 jaar)

29-09-2019: Ambtsjubileum

Br. R. van Kommer (25 jaar dienende in het herderambt)

18-12-2019: Kerkelijk huwelijk

Br. S. Buijtenhuis en zr. J.H. van de Pol

29-12-2019: Huwelijkszegen

Br. E. Doppenberg en zr. A.L. Doppenberg - Rijke (12,5 jaar)

Gemeente Groningen

19-05-2019: Ambtsjubileum

Br. J. van den Akker (40 jaar dienende in het herderambt)

Gemeente Arnhem

20-05-2019: Ambtsjubileum

Br. H. Kuipers (40 jaar dienende in het evangelistenambt)

16-10-2019: Overleden Br. G.H. Blumink (73 jaar)

Gemeente Wageningen

25-05-2019: Overleden Br. A. Kleijer (90 jaar)

23-10-2019: Overleden

Zr. A.C. van de Kraats - Ausma (86 jaar)

21-11-2019: Overleden

Zr. E.H.A. van Zadelhoff (75 jaar)

Gemeente Enkhuzen

05-05-2019: Ambtsjubileum

Br. M.S. Antonisse (40 jaar dienende in het herderambt)

Gemeente Den Haag

29-09-2019: Ambtsjubileum

Br. F.A.J.M. Thesselaar (25 jaar dienende in het herderambt)

Gemeenten te Georgië

23 en 26-1-19: Heilige Verzegeling

Vijftien broeders en zusters

De apostelkapel

De Erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem